

De groeten

Wie groet er nu nog een tegemoetkomende motorrijder? En waar? In het stadsverkeer? Alleen op de secundaire weg? Zelfs ook nog op de snelweg? En waarom dan eigenlijk? Nee, ik heb er geen onderzoek naar gedaan. Weet ook niet eens wanneer en waarom dit fenomeen is begonnen. Waarschijnlijk toen motoren net zo hard gingen als e-bikes nu en de een de ander nog nodig had bij de toen veel voorkomende panne. Een tijd dat je elkaar vaker als stads- of regiogenoot tegenkwam, als teken van een zekere verbondenheid en gezamenlijkheid.

Ik had mijn instapmoment in 1975 en het groeten was toen nog heel gebruikelijk. Al vanaf het begin vond ik het allemaal niet meer zo nodig en was daarom vaker meer van het reageren dan initiëren. Soms alleen vier vingers van de linkerhand (nog aan het stuur) even in de hoogte gestoken als ik mijn woon-werkverkeer kilometers aflegde.

Wat mij in al die jaren is opgevallen; die soms overenthousiast groetende tegemoetkomers (je ziet mij toch wel hè en vooral waar ik op rijd?) blijken meestal helemaal geen enthousiaste en sympathieke achteropkomers. Die achteropkomers lijken me vaak van die sneu gemankeerde ego's die je bijvoorbeeld op een halve meter afstand met groot snelheidsverschil voorbijrazen. Ook al zag je ze in de spiegel aankomen, je schrikt je toch nog kapot. Bij het verkeerslicht kijken ze niet wat ze naast zich hebben staan. Al zijn het klassiekers als een 1982 Ducati Darmah, een 1998 Ducati Monster, een 1996 Jawa 350 Sport of een 1982 Morini 3,5. Interesseert ze blijkbaar geen moer en ze scheuren er alleen maar met gekochte extra 'potentie', zich superieur waijend, hooghartig vandoor.

'Graaf Tel' (mijn andere bijnaam) zag vandaag (30 mei) op mijn secundaire ritje Nijmegen - Wijchen vice versa (20 km) op mijn Morini 3,5 maar liefst acht (!) mij groetende motorrijders, waaronder een wel heel enthousiaste, breed uitzwaaiende, (waarschijnlijk pas geslaagde?) jongeman.

Maar er was ook zo'n achteropkomer die al lang heeft gezien dat een motor met twee laaghangende uitlaatpijpen voor zijn scheurrijzer geen enkele partij is. Die komt dan totaal contact negerend naar voren geschoven naast me staan. Als het licht op groen springt is deze 'collega' motorrijder natuurlijk als eerste weg. Het was ook nog eens een Ducatist. Jammer dat hij niet beter wist?

Ouwe Cloos

